

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΔΟΓΩΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΤΖΩΡΤΖ ΓΚΡΕ'Υ

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΜΗΤΕΡΑ

Χ, τι κρίμα!.. 'Η μίς Λέλα Στήρερ πήρε πειά τη μεγάλη άπόφασι νά θυσιάσῃ δλά τά κοριτσικά δινειρά της και νά πουλήθη στόν γέρο κι' απόκρουστικό «Οσκαρ Ταΐζης, τό «βασιλέα τών χοιρομεριών!» Ετοι θά μπορούσε νά διατηρήσῃ την πολιτελεία της, τ' ώμορφο αύτοκίνητο της, τις μοντέρνες τουαλέττες της και κάθι καλοκαιριά νά πηγάνη στις επλάξ των έκπτωμηριούσων. «Η μίς Λέλα ήταν η πιο γοητευτική ώμορφά του Σιάκαγου. Είχε θαυμάσια ξειθάδια μαλιά, έκφραστικά μάτια και πολλά τρυφερά φλέρτ. Τό καρέν της ήταν γεμάτο από τα δύναμια των πιο έπικινδυνών Δόν Σουάν, στους όποιους δεν είχε παραχθήσει τίποτε περισσότερο από ένα χαμόγελο. 'Ο κίνδυνος λοιπόν της φτώχειας κι' ήδεα δτι μπορούσε νά χάση δλούς αύτούς τούς ώμορφους και κομψούς γένους, που τόσο τη διασκέδαση, τήν έκανε νά παντερτή τον «Οσκαρ Ταΐζης. 'Ο «βασιλιάς τών χοιρομεριών» ήταν ένας σάχημάνθρωπος. Είχε μια τεράστια μήτη παπαγάλου, μικροσκοπικά μάτια και μια φαλάκρα με μερικές τρίχες, που μπορούσαν εικόνα νά μετοθύουν! Αυτά τά έλαττωμάτα του δεν τόν εμπόδιζαν νά έχη μια πολύ αισθητική καρδιά, ν' αγαπήσῃ τα σπόρια και νά είνε ποδέρος τής Αεροπορικής Λέσχης, τού Σιάκαγου. Η έπινταδα του ήταν κάτι τό καταπληκτικό. «Οσο για την τύχη του, ήταν άληθινα διαθολεμένη. Ετοι η περιουσία του μέρα και τά τεράστια έργοστάσια του έπειναν σ' όλο τον κόμβο τυλιγμένα σε χρυσόχαρτα τά προϊόντα της Αστήρ», που είχαν πάρει μάλιστα καί τό πρώτο βραβείο της.

'Εκθέσως τού Σιάκαγου «Ο μίστερ Ταΐζης ήταν πάντα γλυκομιλητός κι' ήξερε με την έξυπάδα του νά κάνη τον ουμοληπτή του νά μή προσέχῃ την άποκρητική μάστια του προσώπου του. Κολακεύοταν λοιπόν νά πιστεύῃ ότι η μίς Λέλα Στήρερ θά μπορούσε κι' έκεινη μια μέρα νά φαντάλιγο τρυφερή μαζύ του. Γι' αυτό, δταν δι πατέρες της, ένας χρωκοπημένος τραπεζίτης, για νά γλυτώσῃ από την αυτοκονία, τού προτίνει. .. νά τού πουλήσῃ την κόρη του, δι μίστερ Ταΐζης δέχτηκε μ' ένθυσιασμό, πλήρωσε τρία έκαπουμώρια δολλάρια όλας διποζημώσι και παντρεύτηκε τη γοητευτική Λέλα Στήρερ. 'Ο γάμος τους ήταν τόσο μεγαλωτρεπτή, πουτ δελά τά κοινούδικα τής μόδας μιλούσαν ένα μήνα για τό «ευόρωστο», κι' «εύτυχισμένος λευγάρι και δημοσιεύαν τις φωτογραφίες του. Η Λέλα, δταν διάθαξε δλες αυτές τίς κολακείς, και τίς υευτείς θύμωνε, γινόταν έξω φρενών και τέλος έκλαιγε από τό κακό της. Σέ κάθε γραμμή τής κοσμήσης στήλης, ποι μιλούσε γι' αυτήν, μάντευε τα ειρωνικά σχόλια καί τό κουνουπιόλι, που είχε προκαλέσει αυτός δι γάμος της. Μά δλα τά πράγματα έχουν κάποιας ένα τέλος. Ακόμη και τό πο παράδοξα. «Ετοι δέν δργησε νά ξέσασθη κι' δι περεττικός γάμος τής ώμορφης Λέλας Στήρερ κι' δι υποχρήσης «Βασιλιάς τών χοιρομεριών» νά βρή τήν ήσυχιά του από τέσσαρες τών φωτογράφους!

'Από έκεινη έμως τή μέρα δρχισε μια καινούργια ζωή, γιας τήν «ώισες» Ταΐζης. 'Ο σύζυγός της δέν έννοούσε νά τήρη αργήν ούτε δευτερόλεπτο μονάχη. 'Ο απόκρουστικός «παπαγάλος» είχε κάποιας απτρχαιωμένες ίδεες για τή συζυγική ζωή και τήν δέξιοπρέπεια του. 'Επετρέπει βέσσαια στή γυναίκα του νά χορεύει με τούς διαφόρους νεαρούς, δέν τήν σήφησε διώς ν' διποραθείται μαζί τους στις έρμης γωνιές του κήπου, ούτε στις βεράντες γιας νά θαυμάσῃ τό σελήνωφος..

—Ακούσε, Λέλα, τής έλεγε συγκά. Οι ρωμανισμοί, τό φλέρτ, ή έρωτικές περιπτώσεις, είνε μόνο για τά κορίτσια και τίς γεροντοκόρες. Μιά παντρεμένη γυναίκα έχει δρίμωμενες διπορεώσεις στό σύζυγο της και πρό πάντων στό νέο ρόλο της διποντάει στή ζωή. Δέν σ' έμποδίζω νά διασκεδάσης και νά δεχθής τά φιλοφρονήματα δλών αυτών τών σαλιάρθρων, που σε

τριγυρίζουν. Μά δέν μπορώ νά σέ βλέπω νά μοι έξαφανίζεσαι από τό σαλόνι για νά τρυπώσης σάν μαθητριούσλα σε καμμιά γωνιά τού κήπου και νά μεταβληθῆς σέ 'Ιουλιέττα. Είσαι πειά μιά παντρεμένη γυναίκα. Βέβαια, δέν είμαι για σένα δι ιδιεύδης σύζυγος κι' αυτός δ δημιουργός μ' έκανε σάν μασκαρά, δάντι νά με κάνη σάν όλους τους άνθρωπους, μά καθώς βλέπεις, δέν σου δρόνυμα τίποτε. 'Ακόμη και τό νά διασκεδάσης, δτως δέν είχε σένα σου άρεσε. 'Αλλά σε παρακαλώ νά μη ζεχνάς και τήν διποτρέπεις την έκπτωμηριούσων. Δέν μ' δρέσει καθόλου δ ρόλος του διατημένου συζύγου.

— 'Η Λέλα Ταΐζης, ζεστέρ, από καθ' ένα τέτοιο καυγά, ένοιασθε μεγάλη διποτρόφη για αυτό τόν «οσαλιτημάγκο», που τήν είχε σύγραψε από τον πατέρα της, δτως δέν είχε χρυσό πράγμα. Αυτός δι έγωμός του τήν πλήγωνε κατάκαρπα και τήν έκανε νά τόν μιστή. Πόσο θά ήθελε νά τόν σκοτώση, για νά γλυτώση δπό τίς παραπτηρήσεις του. Κι' δύμας ή Λέλα δέν ήταν καμμιά δσυνειδητή γυναίκα. Μέχρι τότε τού πιό στενού φίλου της, τού Μπόμπη Ρούνγκες κάθε Σάββατο διαγκαζόταν νά θυνδεύει τόν δάντρα της στις απέλειωτες έκδρομές του και νά πιάνεται ίδρες δάλκηρες καθισμένη στό αύτοκίνητό του. 'Η ώμορφη Λέλα είχε χάσει πειά τήν γοητευτική ώμορφη της. Αυτή ή μαρτυρική ζωή τήν είχε κουράσει. Οι παληοί φίλοι της παρακολούθισαν μ' αγωνία τά βάσσανα της κι' εύχότουσαν νά πεθάνη μά δρα δρχίτερα δι άνδρας της, για νά δούν τό χαμιγέλο νά ζανανθίση στά κελή της. Ξαφνικά δύμας συνέθη κάτι, που τόν έκανε νά τά χάσουν και νά νομίσουν ότι διενέρωνται. 'Η Λέλα Ταΐζης δρχισε νά φάνεται εύτυχισμένη. Μιλούσε με τρυφέροτά στόν άνδρα της, απέφευγε τά παληά φλέρτ της κι' δταν ήποδειγμα καλής και πιστής συζύγου. Αυτό, μά τήν άλληθεα, κανεις δέν τό περιμένε. Ούτε κι' δύο ίδιος ένας δι θαυμάριος τών χοιρομεριών. Νύχτες δλάκτηρες τώρα πέρα είμενε δγυρτος, γάλιομένος δπό αυτή τήν άνελπιστη εύτυχια.

— 'Η Λέλα, σκεφτόταν, δρχισε φάνεται νά μάγαπα. 'Η συμπειροφά μου τήν έκανε νά σκεφτή λογικά και νά προτίμηση πήν οικογενειακή ζωή, παρά τίς έπικινδυνές περιπτώσεις.

— 'Όστροσ, δταν διπολούσε τή διαγωγή του απέναντι τής ώμορφης γυναίκας του, δέν τήν εύρισκε και νό διπολεμή. Έπιμούταν ένα πρόδικο ένα τά μαρτύρια, στά δπόια τής διελέυθερη νά ζήση ήπαιρος θέλει. Τώρα που κατάλαβε δτι μ' δγυπταί, είμαι βέβαιος δτι ποτε δέν θά θελήσω πέραστε στή μήδηση της.

— 'Ειμαι ένας έγωμός της, μοιρυμέρις διυσαρεστημένος από τόν δαντό του. Πάντοτε σκεφτόμουν τήν εύτυχιά μου. Ποτε δέν είχε περάσει από τό νού δτι ή γυναίκες δέν δγαπούση μόνον τήν πολυτέλεια, δλάλα και τά τρυφερά λόγια. 'Αλλά μπωτος κι' αυτό δέν είνε μιά πολυτέλεια τής τόσο πεζής ζωής μας; 'Οχι, δτό δδη και πέρα πρέπει νά δλάλας διαγωγή διπέντατης της. Πρέπει νά τήν δάγισων έλευθερη νά ζήση ήπαιρος θέλει. Τώρα που κατάλαβε δτι μ' δγυπταί, είμαι βέβαιος δτι ποτε δέν θά θελήσω πέραστε στή μήδηση της.

— 'Ποιο Μπόμπη; t' διπάντησε έκεινη παραβενεμένη.

— 'Τόδι μίστερ Ρούνγκες, τόν παληό φίλο σου. Θά ήθελα νά δην εύτυχια μας και νά πάψη νά μοι φέρεται μ' αυτό τόν περιφρονικό τρόπο στή Λέσχη.

— 'Η Λέλα ένοιαστη τήν καρδιά της νά χτυπά δυνατά. Αυτή η

